

לְעִמְתּוֹ, אִם יְהוּדֵי יִנִּיחַ תְּפִלִּין בְּפֶעֶל בְּלֵי שׁוּם כְּוָנָה, אִם אֵינוּ יוֹדְעֵי לְכַוֵּן, אוֹ הוּא יוֹדְעֵי אֵךְ לֹא כְוָן, הֲרִי – הוּא כְּבָר יִקְבֵּל עַל שְׁלֹא כְוָן, אֵךְ אֶת הַמְצִוָּה עֲצָמָה קָיָם.

כְּאֲשֶׁר הָיוּ צְרִיכִים לְעֶרְךָ בְּרִית־מִלָּה לְאַחַד מִנְכֶּדְיֹו שֶׁל הַרְבֵּי הַצִּמְחָה צָדֵק, הָיוּ בְּמִקּוֹם שְׁנֵי מוֹהֲלִים. מוֹהֵל אֶחָד הָיָה יְהוּדִי מִבְּגֶר שֶׁהָיָה בְּקִי בְּכַתְבֵי הָאֲרִיז"ל הַשִּׁיכִים לְעִנְיָן הַמִּלָּה. הַמוֹהֵל הָאֲחֵר הָיָה צִעִיר וּמְמַחֵה, אֵךְ שֶׁהָיָה יְהוּדִי פְּשׁוּט הַרְבֵּה יוֹתֵר מִהַמוֹהֵל הַמְּבָרָר. צִוָּה הַרְבֵּי שִׁיקָחוּ אֶת הַמוֹהֵל הַצִּעִיר, וְנִמְקֵא אֶת דְּבָרָיו בְּאִמְרוֹ שֶׁצְרִיךְ לְמוֹל פְּשׁוּט בְּגִשְׁמִיּוֹת.

"כָּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ שָׂרָה – שִׁמְעֵ בְּקוֹלָהּ". חוֹבְתָנוּ לְקַיֵּם אֶת הַמְּעִשָּׂה בְּפֶעֶל, בְּגִשְׁמִיּוֹת. אִי־אֶפְשָׁר לְהִסְתַּפֵּק בְּכּוֹנֵנוֹת רוּחָנִיּוֹת וּבְעִבּוּדֵת הַנְּשָׂמָה בְּלִבְדּוֹ.

(מעובד על-פי 'לקוטי שיחות' חלק א, עמ' 31-34)

יְחִיו אֲדוֹמֹנוּ מוֹרְחָנוּ וְרַבְבֵּינוּ מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ לְעוֹלָם וָעֶד

תאריכים מיוחדים בתולדות חב"ד לתקופה זו

כ"ה מרחשון: יום הולדת כ"ק אדמו"ר מוהרש"ב נ"ע, בשנת תרכ"א (כתרא).

כ"ה מרחשון: הרב מנחם מענדל הכהן הארנשטיין הי"ד – חתנו של כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע, – הובל לכבשוונות, ע"י הנאצים ימ"ש, בשנת תש"ג.

יום הבהיר, בו נתאשר (אחרי הערעור) ה"דידן נצח" באופן גלוי לעיני כל העמים, בנוגע לספרי וכתבי רבותינו נשיאינו שבספריית ליובאוויטש, בשנת תשמ"ח.

לזכות

הילדה שטערנא שרה בת אידא שיחיו
לאריכות ימים ושנים טובות בטוב הנראה והנגלה

☪ ☪ ☪ ☪ ☪

לרגל יום הולדתה כ"ף מרחשון

לזכות

הנערה רבקה בת אידא שיחיו
לאריכות ימים ושנים טובות בטוב הנראה והנגלה

☪ ☪ ☪ ☪ ☪

לרגל יום הולדתה ג' כסלו

כתובתנו באינטרנט: [HTTP://WWW.MOSHIACH.NET/BLIND](http://www.moshiach.net/blind)

להזמנות: מכון לוי יצחק, ת.ד. 26 - כפר חב"ד ב' 72915

Mechon LEVI YITZCHOK P.O.B. 26, Kfar Chabad B. 72915 - ISRAEL

דמי מינוי שנתי - בארה"ק ת"י: שקל. בחו"ל: \$35

מס' 340

תשס"ב

וירא, חיי"שרה

מעין חי

רעיונות ושיחות לילדים ולנוער

מעובד על פי שיחותיו הקדושות
של

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ו
מליובאוויטש

יו"ל

לזכרון

הרבנית הצדקנית ח'ל מושקא

ע"ה ז"ל

מוגש על ידי

מכון לוי יצחק

כפר חב"ד ב'

שנת המאה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח

שנת הקהל

וּיְרָא

מספר בַּמִּדְרָשׁ: "צַחֲקֵי וְיִשְׁמְעָאֵל הֵיוּ מִדִּינָיִם זֶה עִם זֶה. זֶה אָמַר: אֲנִי חָבִיב מִמֶּךָ שְׁנִימְלִיתִי לְשֵׁל־עֲשֶׂרָה שָׁנָה, וְזֶה אָמַר: חָבִיב אֲנִי מִמֶּךָ, שְׁנִימְלִיתִי לְחַ' יָמִים".

מעלת ברית-המילה בגיל 13, כפי שנמול ישמעאל, מובנת. בגיל זה הוא כבר היה בר־דעת, ויכול היה למחות ולהתנגד לברית-המילה.

אבל מהי מעלת ברית-המילה בגיל שמונה ימים (כאשר התינוק כלל אינו מבין את הנעשה, הוא אינו מתכוון לקראת הברית ואינו נוטל חלק בפעולה כלל)? מדוע טען יצחק "חביב אני ממך", כיון שנמול בגיל שמונה ימים?

כמו אהבים המבקשים להנציח את אהבתם ולבטח את המשכה גם בימים הבאים ובמצבים עתידיים וכורתים ברית ביניהם, כך היא ברית-העולם הנכרתת בין הקדוש-ברוך-הוא ליהודי בבצוע ברית-המילה. "והיתה בריתי בבשרכם לברית-עולם". קשר נצחי בין הנמול לבין הקדוש-ברוך-הוא.

אצל אהבים הכורתים ברית יתכנו שנויים, יתכן מצב שבו תופר הברית והקשר העצום יחלש או ינתק. מצב כזה בלתי-אפשרי אצל הקדוש-ברוך-הוא. אצל הקדוש-ברוך-הוא אין מקום לשנויים. הברית שפורתים עם הקדוש-ברוך-הוא היא "ברית-עולם", תמידית ונצחית.

אברהם אבינו לא מל עצמו עד שנצטוה על כך על-ידי הקדוש-ברוך-הוא, אף-על-פי שאברהם קים את התורה בלה לפני שנתנה, הוא לא מל עצמו כל עוד לא קבל צווי מאת ה'. מדוע? – כיון שאין כוחו של הנברא, הנתון לשנויים, לפעל בעצמו ענין נצחי, ברית-עולם. הברית הנכרתת בין הנמול לקדוש-ברוך-הוא היא נפעלת אך ורק על-ידי כוחו של הבורא, שאינו כפוף לשנויים.

זמן מצות המילה הוא כשהתינוק בן שמונה ימים. הברית אינה נפעלת מצדו של הנמול עצמו אלא אף ורק מצדו של הקדוש-ברוך-הוא; אמנם פעלת המילה מבצעת על-ידי אדם, אולם כריתת הברית הנצחית בין היהודי לבין הקדוש-ברוך-הוא אינה נפעלת על-ידי האדם כלל, אלא היא פעלתו של הקדוש-ברוך-הוא. האדם אינו מתקשר לקדוש-ברוך-הוא באמצעות פעלת המילה, אלא להפך: בשעה שאדם נמול מתקשר עמו הקדוש-ברוך-הוא בברית-עולם. לכן אין טעם להמתין להתבגרותו של התינוק לפני בצוע המילה. כריתת הברית בין כך ובין כך אינה תלויה בו.

יש מעלה מיחדת בברית-מילה הנערכת בזמנה, בגיל שמונה ימים, המבטאת את הקשר הנצחי שקושר הקדוש-ברוך-הוא עצמו עם הנמול. כך טען יצחק אבינו: "חביב אני ממך, שנימלתי לשמונה ימים".

(מעובד על-פי 'לקוטי שיחות' חלק כה, עמ' 86-88)

חַיֵּי שָׂרָה

על הפסוק "ותמת שרה בקרית-ארבע... ויבא אברהם לספד לשרה ולבכותה" מבאר בזהר: "שרה" – רומזת לגוף, ו"אברהם" – לנשמה.

לפי זה אינו מוכן צווי הקדוש-ברוך-הוא לאברהם: "כל אשר תאמר אליך שרה – שמע בקולה". זאת-אומרת, על הנשמה להאזין לגוף, לתמך בו ולסייע לו בצבודתו.

על הפסוק: "כי תראה חמור שונאך רובץ תחת משאו, וחדלת מעזוב לו, עזוב תעזוב עמו", מפרש הבעל-שם-טוב: כי תראה חמור – כאשר תתבונן בחמירות שלך, בגשמיותך, תראה כי הוא שונאך, הגוף והנשמה שונאים זה את זה. המצוות נתנו לנשמות בגופים דוקא, אולם הגוף רובץ תחת משאו – הגוף הגשמי כורע תחת נטל המצוות; אף שאלו הן משאו, המשא שלו, קשה לו לקימן. וממשיך הבעל-שם-טוב להסביר: וחדלת מעזוב לו? – האם יש להותיר את הגוף להתמודד בעצמו, לבצע תעניות וסגופים כדי להודיך ולהתעלות? האם הנשמה צריכה לעסוק בעניינים רוחניים בלבד ולהתנוכח לגוף? אומרים לו: עזוב תעזוב עמו – על הנשמה לפעל עם הגוף, לעזר לו, לקים את המצוות הגשמיות כפי שנצטוינו.

המצוות נתנו דוקא לנשמות בגופים. על המצוות להשפיע גם על הגוף הגשמי. לא רק מצוות מעשיות המתבצעות באברים גשמיים, אלא אף מצוות שהן חובת הלבבות, אהבת ה', יראת ה', אמונה וכדומה, צריכות להיות מוחשיות ונכרות דוקא בגוף הגשמי.

כך אכן אנו רואים אצל רבותינו נשיאינו. פעם אחת, בראש-השנה או ביום-הכפורים, התפלל אדמו"ר הזקן, וכשהגיע למלים "ויבכו תן פחדך", התגולל על הארץ, אמר "פת... פת..." ולא הצליח לסיים את המלה. עד כדי כך נתקף אדמו"ר הזקן פחד, יראת ה', בגשמיות, עד שלא יכל לבטא את המלה!

המצוות נתנו לנשמה בגוף דוקא, ויש לקימן במעשה בפעל. אם יבנו היהודי את כל הכונות של מצוות תפלין, אך לא יניח את התפלין בפעל, הרי לא רק שחסר לו קיום המעשה אלא הוא עבר עברה, הוא בטל מצוות עשה של הנחת תפלין.